

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Udtalelser i Pressen eller paa enkelte Møder, og har set de Udtalelser, som ledende Personligheder inden for Fiskerne, som har Interesse i Thyborøn Havn, har fremsat, og ogsaa de Beklagelser, der er kommet til Orde i den paa Mødet i Skive vedtagne Resolution. Men jeg vil henstille, ogsaa til Fiskerne, at de nu ligesom frigr sig en Smule fra den Bide-sig-fast i, at Problemet alene skal løses ved de to Moler og ikke paa nogen som helst anden Maade, og at de overvejer Sagen helt sagligt og ogsaa, hvis de føler Trang dertil, søger Forhandling dels med Ministeriet og dels med det kommende Folketingsudvalg. Og hvis de gør det, føler jeg mig overbevist om, at man, naar man roligt overvejer og forhandler om denne alvorlige Sag, vil være i Stand til at naa et Resultat, der vil være, skal vi sige: ikke 100 pCt. tilfredsstillende for nogen af Parterne, men et godt Stykke deropimod, saaledes at dette Forslag nok skal vise sig at blive den eneste fremkommelige Vej til Skabelse af Sikkerhed paa dette Omraade.

Naar der endvidere i Dag er givet Udtryk for, om man ikke først skulde bygge Molerne og saa se, hvordan det gik, og senere eventuelt gaa videre med Arbejdet, har jeg allerede sagt, at det er nødvendigt, at man bygger Moler og Dæmning under en vis Samvirken og i et vist Forhold til hinanden for derigennem at faa Sikkerhed for, at Arbejdet hverken paa det ene eller andet Omraade skal blive nedbrudt, medens det staar paa. Naar det Udvalg, som skal varetage disse Interesser, har henvendt sig til Ministeriet og paa Baggrund af Henvendelsen fra Mødet i Skive har udtalt, at man ønsker Uddybningen til 5 m ogsaa for Byen Løgstør, vil jeg gerne sige, at der foreligger i alt Fald ikke paa nuværende Tidspunkt noget for mig, der tilstrækkeligt dokumenterer, at det alene for Løgstørs Skyld vilde være økonomisk forsvarligt at udvide den 5 m dybe Sejlrønde ogsaa til dette Omraade.

Et af de Spørgsmaal, der har været stærkt fremme i den offentlige Debat om Lovforslaget, og som ogsaa har været strejft her i Dag, er, om man har bygget dette Lovforslag op ud fra en Bedømmelse vedrørende Dybdeforhold, der støtter sig til 12 Aar gamle Pejlinger. Hvis der er nogen, der har den Opfattelse, vil jeg sige, at den er helt forkert, idet de Pejlinger, der foreligger, har været fortsat fra Vandbygningsvæsenets Side, saa længe det har været muligt, det vil sige indtil det Tidspunkt,

da der blev lagt Miner ud for Enden af Høfderne og langs Havstokken. Og det vil atter sige indtil 1943. De Pejlinger, der er foretaget indtil 1943, bekræfter blot Vandbygningsvæsenets Bedømmelse af Havdybdens Indrykning, og det vil uden Tvivl vise sig, naar man saa hurtigt, som det er gørligt, atter kan foretage Pejlinger dér, at den paa ny vil blive bekræftet. Vi har fra Ministeriets Side forlængst rettet Henvendelse til Marineministeriet for at faa foretaget Pejlinger af nyeste Dato, og det havde jeg personlig meget gerne set kunde være sket, inden Lovforslaget blev fremsat. Man har baade fra Marinestationen i Frederikshavn og fra Marinestationen i Esbjerg meddelt, at vel er der optaget en Del Miner paa Strækningerne deroppe i Nærheden af Thyborøn, men at der endnu ligger saa mange Miner paa Stedet, at Marineministeriet foreløbig maa henstille, da Faren er saa stor i Forbindelse med disse Miner, ikke at foretage Pejlinger.

Men jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at de Pejlinger, som man vel kan faa engang, naar Minerne er fjernet, vil bekræfte de Pejlinger, der er foretaget, saa sent som op til 1943, vedrørende Havdybdens Indrykning. Og her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at efter at man gennem 70—80 Aar har ment at sikre Vestkysten ved Høfdebygning, og det saa har vist sig, at Havets Indfyldelse paa Kysten gennem denne Aarrække har haft til Følge, at Revlerne er forsvundet, at Havdybden er rykket hurtigere frem end Kystindtrækningen, hvilket vil sige, at selve Havdybden ligger umiddelbart ind under den sandede Kyststrækning, er der ikke noget mærkeligt i, at Vandbygningsvæsenet maa konstatere, at Høfdebygningerne over for Dybdekurvens Indrykning ingen Indvirkning har, og at den Tilstand opstaar, at baade et Stykke af Kysten og Høfderne under en Stormflod kunde forsvinde ud i Vesterhavet. Derfor er Stillingen den — og har været det i de senere Aar —, at Vandbygningsvæsenets Opgave i adskillige Tilfælde har været at bygge Høfderne indad i Landet for at beskytte dem imod at blive bagskaaret. Der er derfor god Mening i de Bedømmelser, der fra Vandbygningsvæsenets Side er kommet frem paa Grundlag af den Erfaring, man har haft gennem de sidste 20 Aar.

Jeg vil mene, at lige saa sikkert som dette er konstateret, lige saa sikkert kan man gaa ud fra, at ogsaa de Forhold, der er gjort Rede for i Forbindelse med dette Lovforslag, vil vise sig at blive bekræftet.